

Madencinin Kızı

– F.TÜRKDOĞAN · 27 Şubat 2011

(2 yıl önce Şubat ayının son günlerinde Bursa/Kemalpaşa'da meydana gelen grizu patlamasının mağdurlarına ithaf 'en) Ey güdük Şubat !! Gidişine bir adım kala niye çelme taktın kör total yaşantımıza ?Beni babasız,gencecik helalini kocasız bıraktın.Gül yüzlü anamın yüzündeki cemre sıcaklığındaki gülüşlerini; gecenin rutubetiyle,küflü ayazında kavrulmuş kızıl gül goncaları gibi küskün bırakıp,menevişli gözlerindeki ferini kalleşçe söndürerek,devası olmayan bir hiçliğe sürükledin... Yerin binlerce metre altını aydınlatan azgın alev topu yetmedi miydi dört yıl önce on yedi canı yuttuğun,tekrar hortlayıp yine aynı acıları,yürekleri hala kanayan insancıklara hatırlatarak,yeniden yaşayan ölüler yarattın...

Yazgın nafakanı çıkarttığın kömürden de kara babam...Ben kimin göğsüne yaslanıp,omuzun da ağlayacağım şimdi...Parlak ibrişimlerle bağlı olduğum hayatımda sana güvendiğim gibi kime güveneceğim...Sığınılacak limanım,tutunacak dalım,ölçeksiz övündüğüm cesaretim,uçmaya yeltendiğim kanadım;karanlık ve soğuk dehlizlerde seninle beraber yitip gitti...

Her vardiyaya gidişinde kulakları,gözleri madende elleri,dilleri duada olan annem sağ salim gelişine şükreder,gönenir ,her doğan güne aynı alışkanlıkların gölgesinde muti bir baş eğişle uyanırdı. Önce emniyet sloganının tabelada kaldığı güvensiz galerilerde canlı tabutlara giren bir çok bahtı kara işçinin emeklerini ucuzlatan maden patronları !! Zamanında alınmayan önlemlerin,maliyeti düşürmek için erken uyarı sistemi ve emniyetle ilgili almadığınız cihazların,fiziki şartların kötülüğünün sorumlusu siz ve iş cinayetlerine güvensiz olduğu halde göz yuman yetkililer...Vicdanlardaki hesapları nasıl temize çekip aklanacaksınız...

Zehirli havayı soluyarak emniyetli yaşamını sürekli erteleyen babam hadi çöz dilini...Anlat kutsal alın terinin nasıl sömürüldüğünü...Kafes içinde yaralı kuş gibi nefessiz çirpınışlarını,yukarıya çıkarılmayıp yarı baygın,harlayarak gelen alev topuyla nasıl kucaklaştığını...

Eksikliğinle oluşan boşluğa yuvarlanan hayatımızı eğreti desteklerle nasıl düze çıkarırız ana,kız...Ruhsuz gölgeler gibi sessiz anamın çelimsiz omuzlarına bir gecede biniveren yükü ,yok oluşunun akabinde elimize tutuşturulan diyetin hafiflete bilir mi? Kıvamlı,keyifli sohbetlerinde derdin hep,koluma takacağın altın bilezik içindi,matem dolu labirentlerdeki telaşlı çabaların.Süslü,yaldızlı günlerin düşünüyü kurar yorgun bedenini sıcak imbatın kollarına teslim edip,Güneş'in dostça gülümsediği emin ortamlarda birlikte yaşlanırsınız derdik hep...Hüzün çiçekleri açtı baba birçok evin bahçesinde şimdi, dumanlı bakışlarımızla sulayıp beslediğimiz...Gökyüzü bile yasta,bütün yıldızlar söndü bak,koyu bir sis örtüsü kundakladı köyümüzün semasını...

Kahırlı,umutsuz ve pusulasız bir yolculuğa çıkacağız şimdi, tırpanlanmış kanatlarımızla uçup konmak için düzlüğe.Zor geçecek yolculuk;belirsizlik fırtınasından,üzerimize karabasan gibi çöküveren maneviyat bozukluğundan,sudan çıkmış balık gibi şaşkın,aptal hallerimizden bir ve diri olarak çıkıp kurtulmak... Ant olsun ki baba eğitimim için çabaladığın emeklerin boşa gitmeyecek;mesleğimi çocukken seçtiğim; alacağım hukuk adamlığı icazetiyle ezilmiş,horlanmış,haksızlığa uğramış garip gurebanın yanında olup

yeni mağdurlar yaratılmaması için var gücümle çalışacağım.Beni gururla izleyeceğinden,adım kadar emin olarak...